

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag horen wij van Jezus een gelijkenis over een zaaier, die zijn zaad uitzaait over vier verschillende soorten grond.

De eerste drie soorten grond zijn negatief, slecht, en alleen de laatste soort grond is goed.

Ik weet natuurlijk niet hoe het u vergaat?

Maar als ik zo'n gelijkenis hoor

dan trek ik meteen het negatieve naar mij toe.

Oh, ik zal wel weer die slechte grond zijn!

Bij mij zal het zaad wel weer op de weg vallen,

of op de rotsgrond, of tussen de distels in

en niet op goede grond!

Henry Nouwen, de bekende Nederlandse priester gaf hiervan eens een voorbeeld.

Hij had een lezing gegeven aan de universiteit in Amerika en de studenten hingen aan zijn lippen.

Iedereen was wild enthousiast.

Maar er was toch één student,

die een negatieve opmerking maakte over zijn lezing.

En zo schreef Henry Nouwen:

'Toen ik daarna weer in mijn auto zat op weg naar huis,

was er maar één opmerking

die steeds door mijn hoofd ging.

En dat was die ene negatieve opmerking

van die ene student.

En alle andere positieve waarderingen

waren ineens allemaal spoorloos verdwenen!

Zo trekken wij vaak het negatieve naar ons toe!

En daarom was ik zo blij

toen ik eens van een priester

een andere uitleg hoorde

over ons evangelie van vandaag.

Hij zei:
'We hebben allemaal wel iets
van die vier soorten grond in ons hart.
We zijn niet alleen maar dit of dat.
Maar al die vier soorten zijn op een of andere manier
ook wel ergens in ons hart.
Inderdaad is er een stukje in ons hart als de weg.
Het goede zaad valt er op,
maar wordt daarna weer direct weggeroofd
door de vogels.
Wij zouden zeggen: het gaat het ene oor in
en het andere oor weer uit!
Of een stukje rots.
We zijn wel enthousiast als we iets horen,
maar als het even te moeilijk wordt
zijn we het alweer vergeten!
Of het goede zaad valt tussen de dorens en distels in.
We hebben toch ook wel zo onze bedenkingen,
bezwaren, excuses en noem maar op.

Ja, en tenslotte zullen we allemaal
ook wel een klein stukje goede grond hebben.
Je mag toch aannemen dat geen enkel mens
honderd procent slecht is!
Maar goed, het laat wel zien,
hoe makkelijk wij het slechte naar ons toe trekken.

Wat zou nu de bedoeling zijn van Jezus
van zo'n gelijkenis?
Wel, ik denk zeker niet om ons in de put te helpen.
Maar juist het tegenovergestelde.
'Zorg ervoor dat het goede zaad
bij jou in goede grond kan vallen.'
En daarvoor is het soms nodig
om bepaalde obstakels in ons hart
weg te nemen.
Op te ruimen.
Stenen en distels weg te halen!

Ik geef u een paar voorbeelden.
Allereerst moeten we tijd en rust nemen
om te kunnen luisteren naar Gods woord.
In onze tijd komt er zoveel op ons af.
En dat gaat allemaal snel, snel, snel.
Allemaal oneliners, zoals dat tegenwoordig heet.
Maar voor het Woord van God
moeten we even de tijd nemen.
Even rustig zijn.
Niet schrikken als we het allemaal niet direct begrijpen.
En niet verwachten dat we alles maar
in ons eentje kunnen begrijpen.
Soms hebben we ook de uitleg van anderen nodig.
Dat geldt overigens ook voor mijzelf.

Ik geef u nog een ander voorbeeldje.
Soms moeten we allerlei vooroordelen
uit ons hart wegnemen.
Stenen en distels.
Zoals, het zal toch wel weer te moeilijk zijn voor mij.
Of, het woord van God zal mij wel weer op mijn kop geven
dat ik het niet goed doe!
Allemaal negatieve vooroordelen.
Terwijl God eigenlijk nooit veroordeelt,
maar altijd bemoedigt en een weg aanwijst,
die voor ons haalbaar is.

En tot slot wil ik u nog één voorbeeld geven van
waar wij misschien vooral in onze tijd
mee te maken krijgen.
Wij krijgen namelijk in onze tijd, denk ik,
wel heel erg veel informatie op ons bordje
via de tv of via welke media dan ook.
De zorgen van de hele wereld komen nu
bijna dagelijks op ons bordje terecht.
Het hele bekende rijtje:
Oorlog, klimaat, armoede, vluchtelingen, politiek
en ga zo maar door.

Als je al die informatie tot je hart zou laten doordringen,
dan zou je werkelijk ten onder gaan.
We moeten daarom ons hart
soms een klein beetje afschermen.
En tegelijk moeten we ervoor zorgen
dat ons hart daardoor niet verhardt.
En om dat evenwicht te bewaren stel ik mij steeds de vraag:
Wat is mijn specifieke roeping?
Wat is mijn specifieke taak of talent?
Wat vraagt God van mij?

Laat ik één voorbeeld noemen.
De kerk!
De ontwikkelingen zijn natuurlijk buitengewoon zorgelijk.
Je zou er moedeloos van kunnen worden.
Maar ik ben geen pastoor, bisschop of paus!
Dat vraagt God niet van mij!
Daar moet ik dus niet teveel energie in stoppen!
Dat is soms best moeilijk.
Maar zo is het wel!
Maar ik mag wel voor hen bidden,
Maar toch, ieder zijn eigen verantwoordelijkheid.

Maar wat kan ik dan wel doen?
Wel, God blijven zoeken in mijn eigen,
misschien maar hele kleine wereldje.
Maar daar moet ik dan wel heel trouw in zijn!
Pater Esko haalde laatst een uitspraak van Moeder Teresa aan:
Iemand vroeg aan moeder Teresa:
'Is wat wij doen niet als een druppeltje water
naar de zee brengen?'
'Ja, zie moeder Teresa, dat is het ook.
Maar zonder dit druppeltje
zou de oceaan wel een druppeltje minder zijn!'